

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010238
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010238.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2022, o odvolaní obžalovaného M. Z. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/34/2021 zo dňa 11.1.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. Z. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/34/2021 zo dňa 11.1.2022 bol obžalovaný M. Z. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 16.7.2021 v čase o 21.15 hod. na chodbe rodinného domu č. XX v obci P. A., pod vplyvom alkoholických nápojov, fyzicky napadol svojho otca M. Z., a to tak, že ho niekoľkokrát udrel päsťou do rôznych častí tela, pričom mu vulgárne nadával a kričal, že ho zabije, následne sa medzi nich postavila jeho matka S. Z., nar. XX.X.XXXX, ktorú mal pri tom, ako chcel udrieť otca, zasiahnuť do horných častí tela, pričom po príchode jeho brata O. Z., sa im ho podarilo vytlačiť von z domu, zamknúť dvere, na ktoré búchal päsťami a lakťami a pritom ďalej svojmu otcovi vulgárne nadával a vyhrážal sa, že ho zabije, pričom uvedené konanie u poškodeného M. Z., nar. X.X.XXXX vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. Z. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne písomným podaním zo dňa 26.1.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 26.1.2022, a to s poukazom na nasledovné:

Má za to, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že ku konfrontácii medzi ním a jeho otcom došlo za situácie, keď mal bezprostredne (o 3 dni) nastúpiť ochranné liečenie. Trestný čin spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby. Ako bolo vyšetrovaním preukázané, je užívateľom psychiatrických liekov, jeho psychický stav je determinovaný psychickou chorobou, ktorú je potrebné liečiť. Vo vzťahu k abúzu alkoholu v čase skutku, ktorý v spojení s jeho chorobou vyvolal jeho neprimeranú reakciu, uvádza, že vo vzťahu k tomuto síce môže byť trest odňatia slobody považovaný za účinné riešenie, avšak nútene abstinuje už počas výkonu väzby a liečba jeho choroby sa stále nezačala. Naďalej má však za to, že jeho osobu, aby bol naplnený účel trestného konania, je potrebné liečiť, pokiaľ ho toto trestné konanie má v živote posunúť ďalej.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že uloženie trestu odňatia slobody na dobu 10 mesiacov nepodmienečne je vzhľadom na okolnosti tohto konkrétneho prípadu neprímerane prísne. K tomu uvádza, že prokurátor navrhol uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo je v tomto prípade trest v trvaní 6 mesiacov.

Ďalej má za to, že súd nesprávne v jeho prípade vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a tieto nesprávne subsumoval.

Stotožňuje sa so záverom okresného súdu, že u neho existuje jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. recidíva.

Má však za to, že v jeho prípade existujú až tri poľahčujúce okolnosti, nielen jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznanie a oľutovanie). Ďalej mu okresný súd mal priznať aj ďalšie dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. a podľa § 36 písm. c) Tr. zák. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., t.j. odstránenie škodlivých následkov, pôsobenie samotnej vyhrážky napravil tým, že sa svojej poškodenej rodine ospravedlnil. Vyjadril, že toto jeho konanie nekorešpondovalo s jeho skutočnou vôľou a uznal vinu a to, že je nevyhnutné ho ústavne liečiť. K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák. uvádza, že trestný čin spáchal v spojitosti s negatívnymi následkami jeho psychickej depresívnej poruchy.

Má za to, že v kontexte týchto skutočností, nakoľko v čase bezprostredne nasledujúcom po spáchaní skutku mal nastúpiť na ochranné liečenie, taktiež s poukazom na návrh prokurátora urobený na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom uložiť mu trest na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby (6 mesiacov), ako aj vzhľadom na účel trestu, ktorým je zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, by bolo v prípade jeho osoby primeranejšie uložiť mu trest kratšieho trvania a súčasne mu uložiť ochranné opatrenie, ktorým sa sleduje ochrana spoločnosti, pričom sa prihliada aj na potrebu liečenia, ktorá je u neho preukázaná. Okresný súd pritom nesprávne tieto skutočnosti pri ukladaní trestu do úvahy nezobral a pri určovaní trestu a jeho výmery na ne neprihliadol. Práve ochranné liečenie by bolo v prípade jeho osoby nepochybne účinnejším prostriedkom nápravy, než výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne je vzhľadom na okolnosti tohto konkrétneho prípadu neprímerane prísne. Opakovane poukazuje na skutočnosť, že v jeho prípade sa jedná o takú osobu, ktorá spáchala trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, pričom vzhľadom na jeho zdravotný stav a vzhľadom na psychickú poruchu ovplyvnený nekontrolovateľný návyk požívať alkoholické nápoje, by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

Zastáva názor, že súd posúdil vzniknutú situáciu nesprávne, nezohľadnil okolnosti uvedeného prípadu, pričom trest ukladal striktnie formálne bez toho, aby správne aplikoval zásady ukladania trestu uvedené v § 34 Tr. zák. Vzhľadom na to navrhuje, aby odvolací súd preskúmal dôvodnosť výroku rozsudku okresného súdu o treste a následne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody v kratšom trvaní.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného M. Z. písomne nevyjadril.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím súdom o jeho odvolaní zotrval na podanom odvolaní, ako aj jeho dôvodoch a v rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a následne sám rozhodol o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného M. Z. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, avšak nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim

ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný M. Z. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému M. Z..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V tomto smere odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v jeho podstate stotožňuje.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovaného M. Z. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval). Okresný súd však nepostupoval správne pri priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti, nakoľko k jej priznaniu nepostačuje len, aby sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti priznal, ale jej spáchanie musí súčasne úprimne oľutovať, a práve absencia úprimného oľutovania trestnej činnosti pred súdom prvého stupňa bránila priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti. Ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.1.2022, obžalovaný síce po riadnom zákonom poučení na úvod výsluchu urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, avšak počas hlavného pojednávania až do vyhlásenia rozsudku neprejavil ľútosť ohľadne jeho spáchania. Nakoľko však v danom prípade bolo odvolanie podané iba obžalovaným, t.j. v jeho prospech, v rámci odvolacieho konania musí odvolací súd akceptovať okresným súdom obžalovanému priznanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol odsúdený pre spáchanie trestného činu. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že nezistil žiaden ustanovením § 37 písm. m) Tr. zák. predpokladaný dôvod neprihliadať na túto príťažujúcu okolnosť, a to vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného pre rovnakú trestnú činnosť, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/20/2021 zo dňa 11.6.2021, právoplatným dňa 11.6.2021, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným rovnako z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov (toto odsúdenie obžalovaný zahladené nemá).

Nakoľko pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností predstavuje 1:1, u obžalovaného prichádzalo do úvahy ukládanie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky.

V súvislosti so skúmaním poľahčujúcich a príťažujúcich okolností u obžalovaného krajský súd v tejto súvislosti vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného uvádza, že u obžalovaného nie sú dané aj ďalšie poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. c), písm. k) Tr. zák. Aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák., t.j. pričinenie sa o odstránenie škodlivých následkov v danom prípade s poukazom na povahu spáchanej trestnej činnosti neprichádza do úvahy. Obžalovaný trestný čin spáchal (dokonal) vyslovením vyhrážky zabitím za okolností popísaných v skutku, kedy táto vyhrážka bola u poškodeného objektívne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu. Krátko po spáchaní skutku bola obžalovanému príslušníkmi PZ obmedzená osobná sloboda a bolo rozhodnuté o vzatí obžalovaného

do väzby, v ktorej bol nepretržite až do rozhodnutia odvolacieho krajského súdu o jeho odvolaní. U obžalovaného neprichádza do úvahy ani aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák., t.j. že trestný čin spáchal v súvislosti s negatívnymi následkami svojej choroby. Ako vyplýva z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní dňa 19.7.2021 pred sudcom pre prípravné konanie okresného súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzobnom stíhaní, z výpovede v prípravnom konaní pred povereným príslušníkom PZ dňa 17.7.2021 a podporne z obsahu znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného v inej trestnej veci pod č. 57/2021 dňa 28.3.2021 MUDr. Janou Bullovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, obžalovaný túto žalovanú trestnú činnosť spáchal v dôsledku požitia alkoholu, za súčasného užívania antidepresív, keď si je dobre vedomý, že na antidepresíva nesme piť alkohol a zároveň si je dobre vedomý a z minulosti má bohaté skúsenosti so svojim správaním pod vplyvom alkoholu (u obžalovaného sa znižuje prah na uvoľnenie agresívneho náboja, konanie je následne impulzívne, konfliktné a agresívne). V súvislosti s požiadavkou obžalovaného na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák. krajský súd ďalej poznamenáva, že Trestný zákon výslovne rozlišuje medzi chorou osobou, ktorú definuje v ustanovení § 127 ods. 6 Tr. zák. a závislou osobou, ktorej definícia je vymedzená v ustanovení § 127 ods. 10 Tr. zák. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. c) Tr. zák. sa spája výlučne so spáchaním trestného činu v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby, nie však v spojitosti s negatívnymi dôsledkami závislosti. Na tomto mieste pritom odvolací súd zdôrazňuje, že závislosť na alkohole (u obžalovaného bola znaleckým vyšetrením zistená závislosť na alkohole s oslabenou vôľou abstinovať) je u obžalovaného dôsledkom dlhoročného nadmerného a nekontrolovaného požívania alkoholických nápojov, pričom obžalovaný si bol dobre vedomý negatívnych následkov požívania alkoholu na jeho správanie. Odvolací súd tiež poukazuje na v podstate ľahkovážny a nedôsledný prístup obžalovaného k riešeniu tohto dlhoročného problému s alkoholizmom, ako to vyplýva z obsahu znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného znalkyňou MUDr. Janou Bullovou (znalecký posudok obsahuje prehľad doposiaľ absolvovanej liečby alkoholizmu u obžalovaného, kde sa opakovane uvádza nespôlupráca v ambulantných podmienkach, ukončenie liečebných pobytov predčasne pre nespôluprácu alebo z disciplinárnych dôvodov).

Ako už bolo uvedené vyššie, obžalovaný M. Z. v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného by nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladať trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť, a to v podstate len jeden mesiac po začatí plynutia skúšobnej doby a vyhlásení odsudzujúceho rozsudku pre rovnakú trestnú činnosť (odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/20/2021 zo dňa 11.6.2021, právoplatným dňa 11.6.2021, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným rovnako z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov). Teda ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody v prípade porušenia podmiennečného odsúdenia nebola pre obžalovaného dostatočnou výstrahou, aby v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život a na ďalšiu nápravu a prevýchovu obžalovaného je nutné pôsobiť uložením nepodmiennečného trestu odňatia slobody vo vyššej výmere. U obžalovaného v tomto prípade ide o tzv. špeciálnu recidívu vo vzťahu k predchádzajúcemu vyššie uvedenému odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/20/2021 zo dňa 11.6.2021, právoplatným dňa 11.6.2021.

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez

povšimnutia. Pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a páchatel'a, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., krajský súd sa stotožňuje s uložením obžalovanému trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov (na tomto mieste krajský súd opätovne poznamenáva, že obžalovanému sa ukladá trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby na 6 mesiacov až 3 roky). U obžalovaného nie sú splnené podmienky na ukladanie trestu odňatia slobody na úplne dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ako to obžalovaný žiada v rámci podaného odvolania, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, u obžalovaného sa jedná o tzv. špeciálnu recidívu a obžalovaný sa tejto ďalšej trestnej činnosti dopustil v podstate len jeden mesiac po predchádzajúcom odsúdení pre rovnakú trestnú činnosť a navyše v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť, a to v podstate len jeden mesiac po začiatku plynutia skúšobnej doby, t.j. v podstate pri začiatku jej plynutia.

Krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ by obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., nebolo by na mieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale tento by mu bol ukladaný vo vyššej výmere, k stredu trestnej sadzby trestu odňatia slobody (u obžalovaného by zrejme absentovala poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., bola by tu len priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pri prevahe priťažujúcich okolností by bolo na mieste ukladanie trestu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., t.j. dolná hranica zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody by sa zvyšovala o jednu tretinu, v prípade tejto žalovanej trestnej činnosti sa jedná tzv. o špeciálnu recidívu a nemožno opomenúť ani kriminálnu minulosť obžalovaného, spáchanie trestnej činnosti obžalovaným v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v podstate pri začiatku plynutia skúšobnej doby a v podstate jeden mesiac po predchádzajúcom právoplatnom odsúdení pre rovnakú trestnú činnosť).

U obžalovaného nie je dôvodným uloženie trestu odňatia slobody v nižšej výmere z dôvodu, že tento má uložené ochranné protialkoholické liečenie (súčasne odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v tomto trestnom konaní už nie je možné obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie, nakoľko takéto ochranné liečenie obžalovaný už má právoplatne uložené v inom trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/20/2021 a doposiaľ nebolo skončené). Trestný zákon v rámci sankcií rozlišuje medzi trestami a ochrannými opatreniami, pričom pre každé z nich platia určité zákonné podmienky a zásady ich ukladania. Pokiaľ sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu obžalovanému, musí byť obžalovanému trest uložený (ako je tomu v tomto prípade). V tomto konkrétnom prípade je pritom uloženie ochranného liečenia obžalovaného bez vplyvu na výmeru trestu ukladanému obžalovanému (nejedná sa napr. o prípad spáchania trestného činu páchatel'om v stave zmenšenej príčetnosti, keď podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. je možné páchatel'ovi uložiť aj mimoriadne znížený trest za súčasného uloženia ochranného liečenia pri splnení podmienok uvedených v tomto zákonnom ustanovení).

Vzhľadom na všetky zistené konkrétne skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj spáchanej trestnej činnosti, dôsledne prihliadajúc na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol obžalovanému trest ukladaný, osobitne zohľadniac, že obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd potom obžalovanému súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci kritériám individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj zodpovedajúci potrebám dosiahnutia účelu trestu u obžalovaného.

Okresný súd tiež postupoval správne a v súlade so zákonom, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému. Pokiaľ aj prokurátor v záverečnej reči pred okresným súdom navrhol uloženie miernejšieho trestu obžalovanému, súd pri ukladaní trestu nie je v tomto smere viazaný návrhom prokurátora, rovnako ako v tomto smere nie je viazaný ani návrhom obžalovaného.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.